

Știință_DINOZAURI

MARY ANNING
_Paleontolog

**Cofinanțat de
Uniunea Europeană**

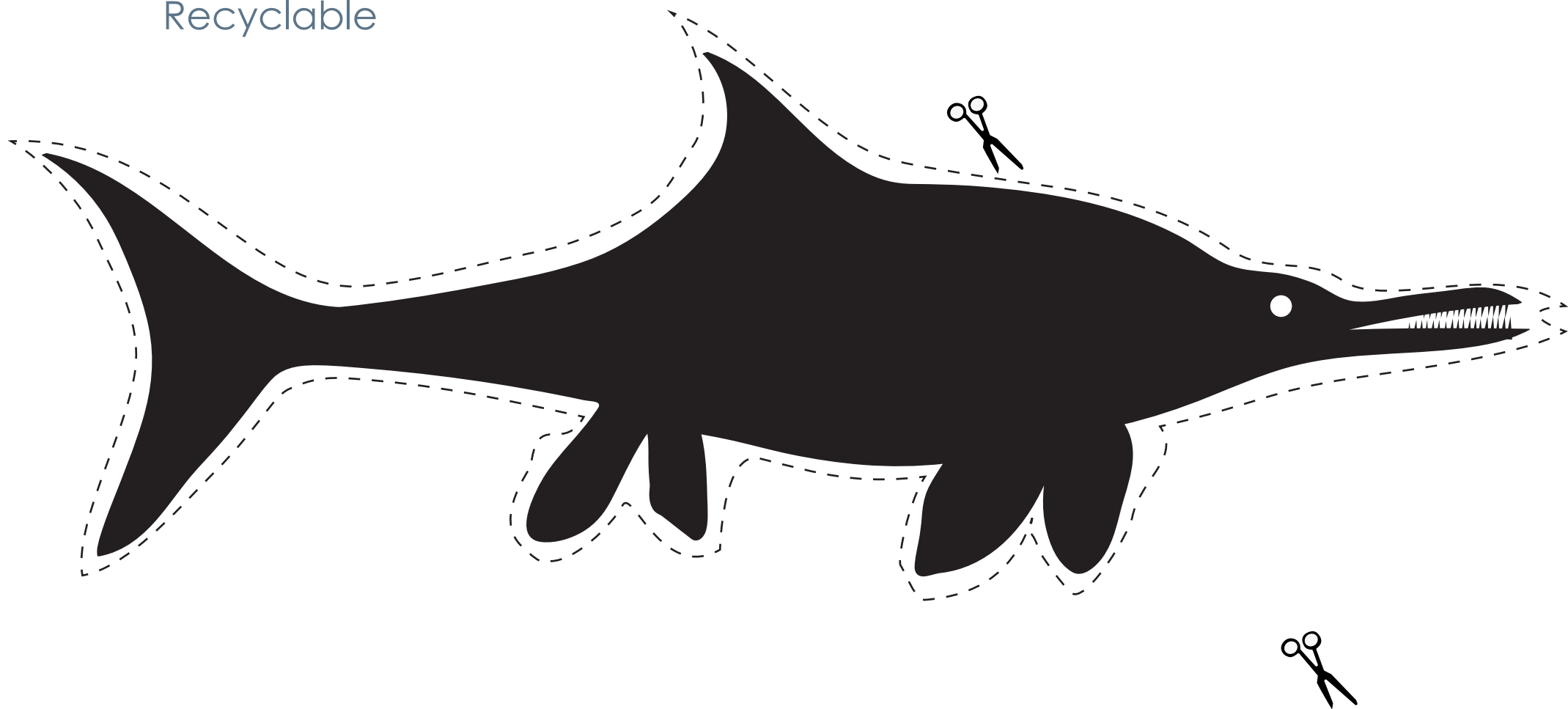
MY BOX OF STEAM(proiectul nr. 2022-2-EE01-KA220-SCH-000099273) este finanțat de Uniunea Europeană. Cu toate acestea, punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă în mod necesar cele ale Uniunii Europene sau ale Agenției Executive pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană și nici EACEA nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.

Știință "DINOZAURI"
Acest conținut este sub licența
CC BY-NC-ND 4.0.

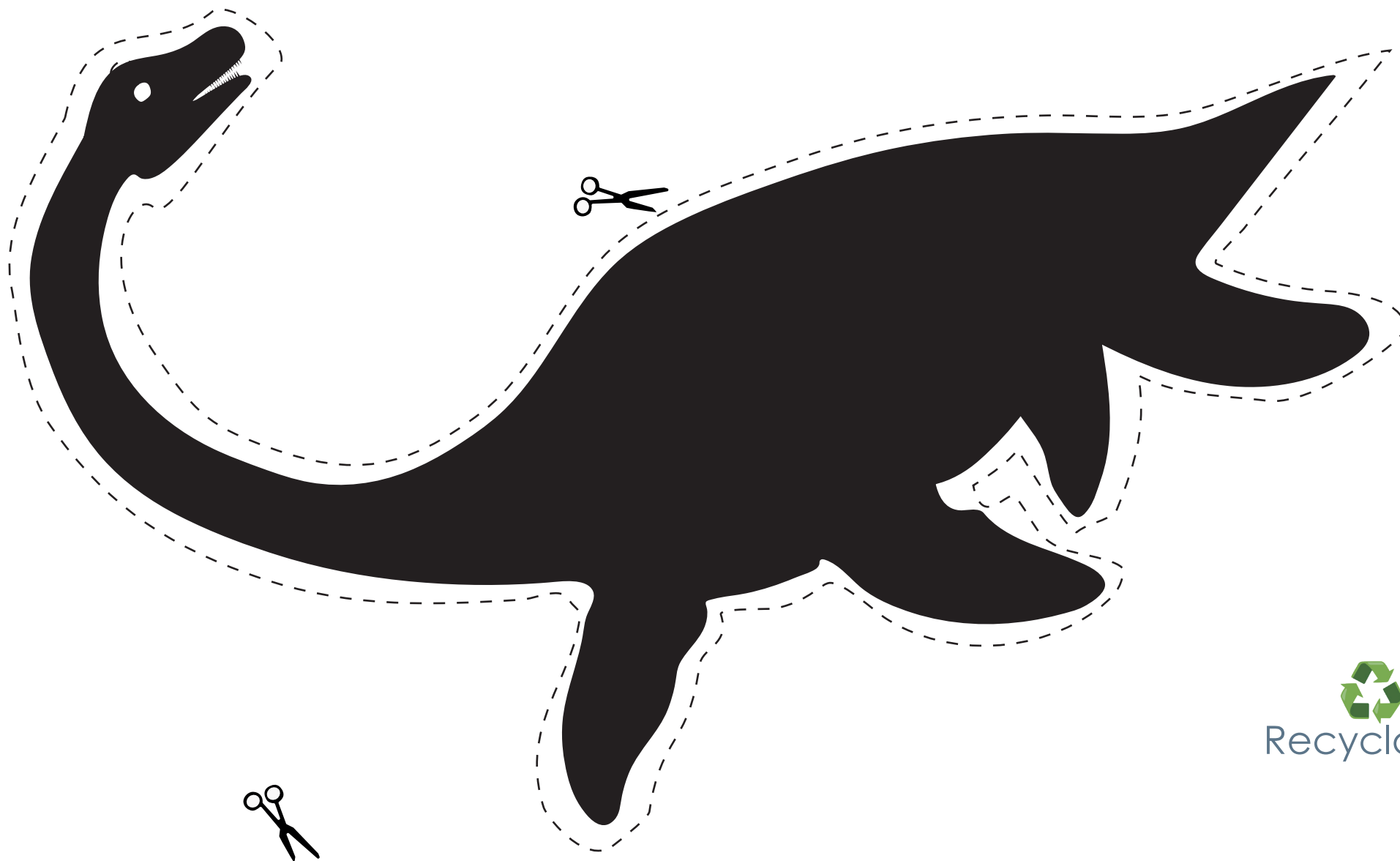

Recyclable

Ichthyosaurus:

(pește șopârlă) a trăit în Europa în Jurasicul inferior.

Recyclable

Plesiosaurus macrocephalus:

(asemănător unei șopârle) a trăit în Germania și Anglia în Jurasicul inferior. Descoperit de Mary Anning: scheletul său este acum conservat în Muzeul de Istorie Naturală din Paris.

Recyclable

Pterosaur:

șopârlă înaripată), o reptilă zburătoare care a trăit din Triasic până în Cretacic.

Recyclable

1. Schelet de craniu de Pterosaurus
2. Schelet de craniu de ihtiozaur

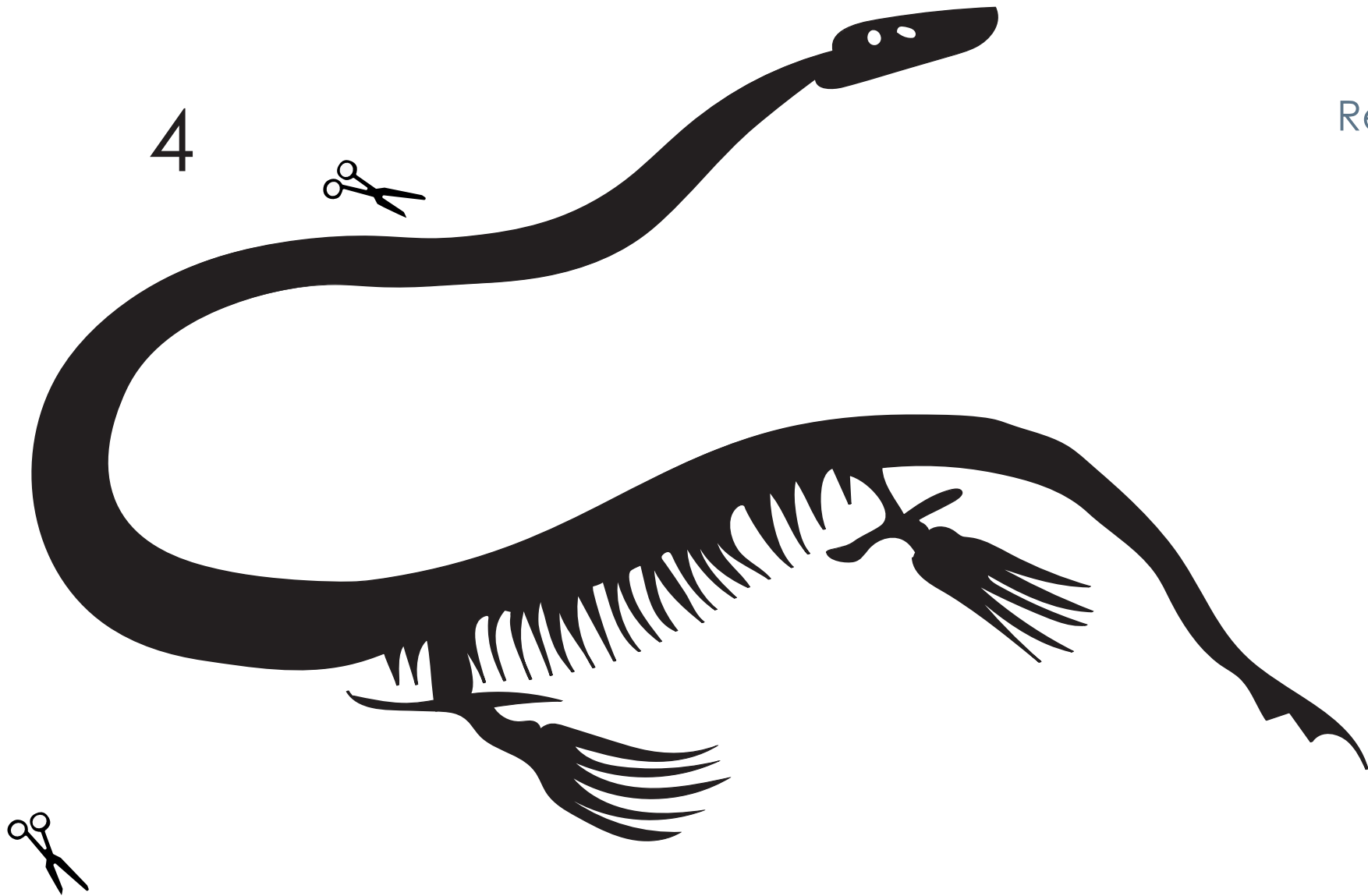
3

Recyclable

3. Schelet de pterodactil

4. Schelet de plesiosaur

DINOSAURI_ MARY ANNING

PRINȚESA PALEONTOLOGIEI*

În Lyme Regis, stâncile lungi de Blue Lias, straturi de calcar care păreau pagini dintr-o carte de istorie naturală plină de fosile, erau măturate de vânt, iar plaja cu pietricele și nisip făcea dificilă mersul pe jos, dar Mary și tatăl ei, Richard, nu păreau să se supere prea mult, deoarece erau concentrați pe găsirea fosilelor. Oase mari apăreau ici și colo, iar ei alergau să le colecteze și să le vândă numeroșilor turiști care treceau prin zonă. Familia Anning, numeroasă și foarte săracă, făcuse din vânzarea fosilelor principalul lor mijloc de trai, dar banii nu erau niciodată suficienți și cu siguranță nu puteau fi folosiți pentru a-și plăti o educație.

Într-o zi, după moartea tatălui ei, care a alunecat de pe o stâncă, Mary, în vârstă de 11 ani, în compania fratelui ei Joseph, a găsit pe plajă craniul unui ihtiozaur "pește șopârlă". Mary și fratele ei și-au dat unul altuia botul lung pentru a-l observa mai bine.

Maria a fost fascinată și s-a întors de mai multe ori în același loc până când, câteva zile mai târziu, a găsit întregul corp. Zvonul că o tânără din Dorset găsisse un monstru s-a răspândit rapid, iar oameni de peste tot au venit să îl vadă.

Un colecționar l-a cumpărat pentru câteva lire sterline. Mary obișnuia să meargă pe plajă în fiecare zi după o furtună, atrasă mai ales de bolovanii care se desprindeau de pe stâncă, deoarece în aceștia se găseau cele mai importante descoperiri. Trebuia să facă acest lucru în fiecare zi, înainte ca marea înaltă să vină și să ia fosilele prețioase. Ochii ei inteligenți păreau să strălucească de fiecare dată când zăreau o fosilă, iar în mintea ei, acele animale străvechi și maiestuoase păreau să se recompună și să prindă viață. Mary visa cu ochii deschiși la acea lume pierdută. Chiar dacă mulți dintre oamenii de știință de la acea vreme nu i-au apreciat contribuția pentru că era femeie, Mary a continuat să descopere fosile minunate, inclusiv un plesiozaur, un specimen magnific de pterozaur, numeroase specii de pești dispăruți și chiar un strămoș al rechinelor numit Hybodus. Fiecare descoperire a fost o bucurie absolută pentru Mary. Printre descoperirile lui Mary s-au numărat coprolitele, cunoscute la acea vreme sub numele de bezoare, care nu erau altceva decât excremente fosilizate ale unor animale dispărute în prezent și totuși foarte importante pentru a descoperi ce mâncau acele "șopârle" uriașe.

Numeroasele descoperiri vândute nu numai turiștilor din oraș, ci și muzeelor și oamenilor de știință au ajutat-o pe Mary să își cumpere o casă mică. Acolo a deschis un magazin, Anning Fossil Emporium, unde a tras în țeapă și a catalogat numeroasele schelete pe care rocile le eliberau "pentru ea" după fiecare furtună. Deși Mary nu putuse să studieze, citise reviste și tot ceea ce era disponibil, chiar dacă epoca în care trăia era nu numai dominată de bărbați, ci și profund șovinistă. Femeilor le era interzis să voteze și cu siguranță nu puteau aspira să devină oameni de știință. Cu toate acestea, pasiunea, grija și atenția cu care curăța oasele fosile, le desena și le descria au impresionat cele mai luminate minți ale oamenilor de știință care o considerau prințesa paleontologiei. Autodidactă, dar profund înțeleaptă, a purtat o corespondență densă cu numeroși oameni de știință, printre care paleontologul Richard Owen, inventatorul în 1842 al cuvântului "dinozaur" (șopârlă înfricoșătoare), sau președintele Societății Geologice din Londra, Henry de la Beche, prietenul ei fidel. Într-o zi rece de martie 1847, Mary, încă tânără, dar grav bolnavă, nu mai avea energia necesară pentru a se dedica mării sale pasiuni și operei sale.

Numirea sa ca membru de onoare al Muzeului din Dorset, cu doar câteva luni mai devreme, nu o răsplătise pentru numeroasele umilințe suferite. Înconjurată de oasele familiare ale "monștrilor" ei, Mary a închis ochii și a murit. A fost nevoie de mulți ani pentru ca talentul și contribuția sa fundamentală să fie recunoscute, dar în 2010, a fost recunoscută de Royal Society ca fiind una dintre cele mai importante zece femei de știință din Marea Britanie.

(* porecla dată lui Mary Anning)

DINOZAURI_MARY ANNING

CUM SE UTILIZEAZĂ MATERIALUL DE POVESTIT

INSTRUCȚIUNI:

După ce citește biografia lui Mary Anning, profesorul prezintă siluetele a trei dinozauri descoperiți de paleontologul britanic.

Instrumentul de povestire pus la dispoziție poate fi utilizat în două moduri diferite. Siluetele pot fi decupate și lipite pe bețe de lemn care vor permite băieților și fetelor, precum și profesorului, să le țină în mână și să arunce umbre pe pereții sălii de clasă întunecate în prealabil și în mod corespunzător.

Cea de-a doua utilizare, în schimb, va permite profesorului să le ofere copiilor o experiență imersivă: după ce au decupat siluetele, aceștia vor trebui să le fixeze pe suporturi și să proiecteze umbrele mărite ale acestora pe pereții pe care vor fi așezat coli albe de hârtie, la o distanță astfel încât sertarele să nu interfereze cu umbrele celorlalți. În grupuri de câte trei, copiii pot redesena contururile dinozaurilor.

Profesorul îi poate ruga apoi pe copii să coloreze siluetele desenate cu culori alese în funcție de perioada în care au trăit sau, cu ajutorul unor imagini luate de pe internet sau din cărțile de preistorie, îi poate pune să deseneze detalii ale diferiților dinozauri.

Pentru profesor

ATENȚIE: Contururile scheletelor trebuie decupate cu ajutorul unui cutter și imprimate pe hârtie cu o greutate de cel puțin 200/250 de grame.

Știință "DINOZAURI"
Acest conținut este sub licența
CC BY-NC-ND 4.0.

**Cofinanțat de
Uniunea Europeană**

MY BOX OF STEAM(proiectul nr. 2022-2-EE01-KA220-SCH-000099273) este finanțat de Uniunea Europeană. Cu toate acestea, punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă în mod necesar cele ale Uniunii Europene sau ale Agenției Executive pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană și nici EACEA nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.